

видѣть на старата църква, гудени въ една тенежяна кутія, и като сжбаряли зидовѣтъ на църквата, намѣрили тая кутія“. — Като разглѣдахми тѣ пергаментови листове, увѣрихми се че тѣ сж Хрисовули, издадени отъ четирма Влашки Князове, и написани съ чисто Български букви, но на влашки языкъ, съ много сжкращения и съ титли. Ние ще хортувами за тѣ Хрисовули по надолу. — Въ 1856-57 година се намѣри въ гората, що е близо при Монастиря кжмъ сѣверозападъ, едно развалено каменно здание и се казваше, а отсетнѣ се и ние увѣрихми, че това порутено здание е било църква; понеже образъ-тъ на постройката му както и престолнія камененъ приборъ ясно доказваха, че въ това здание е имало Олтаръ, построенъ кжмъ истокъ съ престоленъ камененъ приборъ; кжмъ сѣверозападъ отъ това порутено здание, се явно виждаше едно обширно равнище, но покрито съ дребни горски джрвета и шубраци. Разглѣдахми и разпитахми за всичко относящее се до тая църква, както и до Монастиря Св. Тройца; извѣстихми се отъ калугеритѣ на тоя Монастирь, че въ Хилендарскія Монастирь, имало единъ Хрисовулъ, издаденъ отъ царя Шишмана, (вѣроятно III) спорядъ който Хрисовулъ, Монастиря Св. Тройца былъ надаренъ съ много недвижими стаяжанія, между книто сж были спомѣнували селата: Сергювицъ, Биляковица и еше едно, днесъ неизвѣстно село Костенбродъ. Въ тоя Хрисовулъ се было спомѣнувало и за църквата: „що е близо при Монастиря, „Св Никола“. — Единъ же Инокъ, който живѣлъ въ Хилендарскія Монастирь ми разказа: че той видѣлъ ми прочелъ единъ Хрисовулъ въ Библиотеката на Монастиря тоя, издаденъ отъ Царь Ивана Александра, въ който се казвало тжй: „Съзидамъ тоя храмъ въ името на Святителя Христовъ Св. Никола, и Царството ми заповядва: да ячше до която чрпе сжжницето“ и проч.“ и че най на края било написано: „Написа се тоя мой Хрисовулъ въ село Сергювицъ“. Тая порутена църковица е до 8 метра джлга и до 4¹/₂ широка. —

Царь Александръ былъ заповѣдалъ чрезъ тоя си Хрисовулъ на Архимандрита Монастирски за да бди добрѣ „да не